

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPILAPJA

Eredményes munkát végzett az MKP III. nagyszegedi pártértekezlete

Apró Antal, a központi vezetőség tagja beszámolt a belpolitikai helyzetről

**A Magyar Kommunista Párt azért harcol,
hogy a magyar nép zavartalanul dolgozhasson**

Az összeesküvők szigorú megbüntetését követelték a küldöttek

Nagyszeged legjobb kommunistái a városi, falusi, tanyai és üzemi szervezetek küldöttei vasárnap reggel 8 órá-tól délután 5 óráig tartó pártértekez-letre gyűltek össze és tárgyalták a válságos politikai helyzetben szinte ta-nácsátalanul álló magyar nép minden időszaki problémáját. Ha valaki kívül-álló végighallgatja volna ezt a tanács-kozást, bizonyára azt hinné, hogy az nem egy párt, hanem Nagyszeged egész népének parlamentje, mert a dolgozó társadalom minden rétegének gondja-baja szóba került ezen az értekezleten. A konferencia szónokainak beszédei, a tartalmas, színvonalas hozzászólások, valamint a nagy lelkesedéssel elfoga-dott határozatok igazolják, hogy a Ma-gyar Kommunista Párt valóban az egész nép, az egész ma-gyar nemzet pártja és a demokratikus fejlődés gerincét, meg nem alkuvó har-cosa.

A felelősségérzetből fakadó komoly-ság, a fegyelmettségben nyilvánuló erő és a kommunista öntudatból eredő elszántság jellemezte ezt a pártértekez-letet, Nagyszegednek ezt a népi parla-

mentjét. Az a tettekre késztetés, ami a küldött elvtársak szemében csil-logott biztosttá arra, hogy az értekez-let határozatait végrehajtják s keresz-tülviszik akármilyen akadályok s ne-hézségek legyőzése árán is.

A különféle szervezetek küldöttei, munkások, parasztok s dolgozó értelmi-ségek szinte türelmetlenül követelték, hogy a leplezett összeesküvőket hala-déktalanul állítsák bíróság elé és a legszigorúbb büntetéssel sújtsák őket. Az ország dolgozó népe nem tűri, hogy a politikai válság sokáig akadályozza a lerombolt ország tervszerű újjáépíté-sét.

— Halál az összeesküvőkre és cin-kosaként — dörgött a követelés, ami-ből érthetnek azok, akik még most is mentegetni, védelmezni igyekeznek a magyar nép nyíltárvány elleneségeit. Az értekezlet hangulatából megállapítható, hogy a munkásegységben és a munkás-parasztszövetségben összekovácsolódott nagyszegedi dolgozók egyemberként áll-nak a Baloldali Blokk és a Magyar Kommunista Párt vezetői mögött és el-vannak szánva arra, hogy az újjáépíté-

stést akadályozó reakciót véglegesen ki-írták a magyar közéletből.

A lelkesedés s eltökéltség azonban nemcsak a harci szándékban nyilvánult meg ezen az értekezleten, hanem az építő munka iránti vágyban is. A nagy-szegedi kommunisták azért akarnak harcolni, hogy zavartalanul építhessék tovább a dolgozó Magyarországot. En-nek a módját is megtárgyalta a konfe-rencia, amely értékes, hasznos és meg-valósítható munkaprogramot dolgozott ki a közeljövőre. Az elvtársak áldozat-készsége, munkaezeje és lelkesedése biztosítja, hogy ezt a munkatervet a megbeszélte módon meg is valósítsák.

A pártértekezlet 240 főnyi részve-rője, kipróbált, harcos és tevékeny kommunisták valamennyien, sokat ta-nultak és hitükben még jobban meg-erősödtek ezen a konferencián. A tu-dást és hitet magukkal viszik a falvak-ba, tanyákra, üzemekbe, irodákba, ahol tovább sugározzák azt a munkások, pa-rasztok, értelmiség közé. Így növeks-zik majd naggyá és legyőzhetetlenné az egész magyar nép pártja: a Magyar Kommunista Párt.

nyakig benne van az összeesküvésben. Kovács Béla, a Kisgazdapárt főtitkára mindent elkövetett, hogy a Magyar Község határozatait minisztertanács-ba is bevigye, mint a Kisgazdapárt in-dítványát, a Hetes Bizottság javaslá-tait a miniszteriumokban, a B-listázás során, a gazdasági életben mindenütt keresztülvitte. Kovács Béla nem is a saját fejével gondolkozott, őt a Hetes Bizottság irányította. Most a nyomozás eljutott odáig, hogy őt is le kellene tartóztatni. A parlament többségével bíró Kisgazdapárt nem akarja kiadni. Rajk László elvtárs erre produkálta Kovács Béla-nak a külföldi összeeskü-vőkhez írt sajátkezű levelét s közölte, hogy Raffai püspök öccse, az ausztriai futár is őrizetben van. (Az értekezlet percekig ünnepli Rajk Lászlót). A Kis-gazdapárt mellett a Szabadságpárt is teljes erővel igyekezik megmenti Kovács Béla-t és az összeesküvőket.

**A Kisgazdapártnak
le kell vonni a következ-
tetéseket**

— A mi álláspontunk határozott eb-ben a kérdésben — folytatta feszült figyelemmel kísért beszédét Apró elv-társ. Eddig csak diplomáciai tárgyalá-sok voltak, de ha ez nem vezet ered-ményre, van a megoldásnak másik módszere is. Az üzemek és a föld mun-kássága el van szánva arra, hogy most egyszersmindenkorra megsemmisítjék a magyar reakciót. Nyomatékosan köve-teli, hogy minden összeesküvőt rangra és származásra való tekintet nélkül tartóztassanak le és állítsák bíróság elé.

Az összeesküvők a magyar paraszt-ságot jogaitól, szabadságától akarták megfosztani, kiskatájuk egyik tétele, hogy paraszt ne legyen képviselő. A munkássági jogait is meg akarták nyir-bálni. Rabszolgasorsot szántak a ma-gyar munkásságnak és parasztságnak. A Kisgazdapárt nem tett eleget több-szöri tisztogatási felhívásunknak, ma már belátták, hogy igazunk volt. A Kis-gazdapártnak le kell vonni a konze-kvenciát. A legtöbb szavazatot ők kap-ták a választásokon, de a demokrácia érdekében alig fejtették ki komoly te-vékenységet. Hám Tibor a politikai bi-zottság titkára összeesküvő volt. A párt munkáját irányító Saláta is az összeesküvők vezetői közé tartozott. Követeléseimre „tisztogatott” a Kisgaz-dapárt. 4—5 képviselőt elbocsátott, 3—4 önkénti kilépést, mint Parragi, akik ez-zel akarta a kibontakozást elősegíteni, hogy ezzel elterelje a közvélemény fi-gyelmét magáról az összeesküvésről.

Márciusban megegyeztünk egy egész sor kérdésben, amit természetesen nem tartottak be. Júniusban újabb tárgya-lásba kezdünk s azóta állandóan tár-gyalunk a politikai válság megoldása kérdésében, de komoly eredményt a mai napig nem tudunk elérni. Közben leplezték az összeesküvést s most a Kisgazdapárt mindent elkövet, hogy az összeesküvésben résztvevők ne kerül-hessenek rendes bíróság elé. Kovács Béla ügyében 25 tagú parlamenti bi-zottságot ajánlottak a mentelmi bizott-ság helyett. A válság nem oldódott meg, sőt mélyebb, mint bármikor volt. A Kisgazdapárt nagyon rosszszinben akarja feltüntetni az egész politikai életet és azt mondják, megtalálták az utat a válság megoldásához. Nem igaz,

„A legközelebbi hetekben nagy szükség lesz a Baloldali Blokk együttműködésére”

(Szeged, február 17). Hatalmas, vö-rös zászlót lenget a reggeli szél a Ma-gyar Kommunista Párt Kálvin-téri székházán, mikor a városi, falusi, ta-nyai és üzemi szervezetek megválasz-tott kommunistái tömegesen érkeznek a nagyszegedi pártértekezletre. A bol-dog kiválasztottak hazaviszik az MKP vasárnapi parlamentjének tanulságait pártszervezeteikbe, hogy a legkisebb tanyai lakót is tájékoztassák a konfe-rencia eseményeiről. Az érkezőket ud-varias „R” gárdisták kalauzolják s rö-videbb 8 óra után a 250 főnyi hallgató-ság már elhelyezkedett.

Budapestről is érkeztek vendégek a pártértekezletre, így Apró Antal elv-társ, az MKP központi vezetőségének tagja, aki egyébként szegedi származású és Bajnok József elv-társ, az MKP központi szervezési osz-tályt, László Károly elvtárs a köz-ponti káderosztályt és Jászai Ferenc a központi tömegszervezési osztályt kép-viselte.

Tombóc Imre nemzetgyűlési kép-viselő nyitotta meg az ülést. Indítvá-nyozta a mandátumvizsgáló, jelölési-zottság, majd az elnökség megválasz-tását. A Himnusz hangjai után Tari Józsefné megnyitja a pártértekezletet és felkérte Apró Antal nemzetgyűlési képviselőt beszéde megtartására.

Apró elvtárs a központi vezetőség nevében üdvözlö a nagyszegedi kom-munistákat és nagy tapsok közepette tolmácsolja a konferenciának Rákosi Mátyás elvtárs üdvözlését.

— Pártkonferenciánk feladata, hogy megvizsgáljuk pártunk munkáját az el-múlt egy esztendőben. Mit végeztünk jól s ha vannak hiányosságok, hogy le-het azon segíteni — kezdte nagy ér-deklődés mellett belpolitikai beszámó-lóját Apró elvtárs. A nagyszegedi párt-szervezetet tovább kell erősíteni, mun-kások, parasztok és értelmiségiek szre-i-nek beszerzésével. Tartsunk rövid hitelteljesítést az elmúlt esztendő munká-ja felett. Az elmúlt esztendőre az jel-

lemző, hogy egyik politikai válságból a másikba csöppentünk. A Baloldali Blokk céltudatos s erélyes magatartá-sával sikerült a magyar reakciót visz-szaszorítani. A reakciós köztisztviselők ezreit távolítottuk el a közéletből. Már-ciusban úgy látszott, hogy a magyar reakciót sikerült visszaszorítani és válságmentesen vihetjük előre a magyar demokráciát. Sajnos, ez látszat volt csupán. De nemcsak válságból állt az elmúlt esztendő. Komoly eredményeink is vannak. Így az államforma kérdése, a köztársaság megvalósítása, a köztár-sasági elnök megválasztása. A reakció huza-halasztotta a köztársaság kikülli-tását, különösen klerikális vonalon érte a köztársaságot sok támadás. A reakció támadásával szemben sikerült megva-lósítani azoknak a törvényeknek a meghozatalát, amelyek alapján elkezd-

tük a bányák, a nehézipari üzemek ál-lamosítását. A harmadik, döntő érd-mény, amelyet nemcsak mi ismerünk el, hanem nemzetközi viszonylatban is megcsodáltak, a stabilizáció megterem-tése volt. Mindhárom eredmény eléré-sében az MKP dolgozott a legtöbbet s volt a kezdeményező.

Segítő társunk volt ebben a Szociál-demokrata Párt, továbbá a szegény parasztság és kisbirtokosok legfiata-labb pártja, a Nemzeti Parasztpárt is, mely a két párttal szorosan együttmü-ködve, fejlődött ki a Baloldali Blokk. A nagyszegedi pártkonferencia egyik kötelessége ezt a szoros együttműkö-dést kifejleszteni, mert a legközelebbi hetekben nagy szükség lesz a legszo-rasabb együttműködésre a politikai vál-ság megoldása kérdésében.

Az összeesküvés csupán „középkiskolás tévedés” volt

Az elmúlt hónapokban a magyar reakció rosszul spekulált a háborúra. A világ népei elfáradtak s egyöntetűen a békét akarják. A Szovjetunió nagy vezére Sztálin generalisszimusz (nagy taps) tisztázta a háborús rémhírekkel kapcsolatos felfogását: „Most a békés fejlődés ideje érkezett el.” Az egész vi-lág a demokrácia felé halad, s békét akar, mint a MKP és a világ minden kommunista pártja. A békés munkát márciusban, júniusban s azóta is álla-ndóan mindig megzavarták. Nem a pa-rasztság, amely például áldozva 4.000.000 holdat vetett be, de nem volt tendőbontó az a munkásság sem, amely az infláció alatt egy heti keresetért egy kiló főzeléket sem kapott, de vál-lalta, mert tudta, hogy munkáján át erősödik meg a demokrácia. A haladó értelmiség se a válságra spekulált.

— Amíg a parasztság, munkásság, haladó értelmiség dolgozott, bizonyos erők nem az ország építésén munkál-kodtak, hanem azon, hogyan lehetne

ezt az építést akadályozni s az ország-ban elégedetlenséget előidézni. Kik es-küdtek össze a demokrácia ellen? Nem kismemberek, hanem tábornokok, vezér-eredesek, katonatisztek, képviselők, miniszter, vagy miniszterek, miniszteri tanácsosok, magasrangú köztisztviselők. Céljuk a Horthy-rendszer visszaállítása volt fegyveres felkelés kirobbantásával. Nemcsak polgárokat, közalkalmazotta-kat, de jelentős számban találunk ka-tonatisztákat az összeesküvők közt, akik az utóbbi esztendőben tértek visz-sza nyugatról s a Kisgazdapárttól sze-rezték iratokat, melyek alapján vissza-mehettek a miniszteriumokba s a ka-tonasághoz. Most már tudjuk, miért ment lassan és rosszul a B-listázás. A összeesküvők kintmaradt cinkostársai el akarják bagatellizálni az összeeskü-vés jelentőségét. Kiss Sándor, a Pa-rasztszövetség igazgatója szerint az egész összeesküvés csak olyan „közép-iszkolás tévedés” volt. A Kisgazdapárt és Parasztszövetség vezetőinek jórésze